

Astăzi, Joi, 12 Iunie, 2025

Sf. Cuv. Onufrie cel Mare și Petru Athonitul

Romani 1

²⁸ Și așa cum ei n'au încercat să-L păstreze pe Dumnezeu în cugetele lor, tot așa și Dumnezeu i-a lăsat la mintea lor cea fără judecată, să facă ceea ce nu se cade,

²⁹ plini fiind de toată nedreptatea, de desfrânare, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de invidie, deucidere, de ceartă, de înșelăciune, de purtări rele; bârfitori,

³⁰ pârâtori, urători de Dumnezeu, ocărători, semeți, trufași, lăudaroși, născocitori de rele, nesupuși părinților,

³¹ nesocotiți, călcători de cuvânt, lipsiți de iubire, lipsiți de milă;

³² care, deși au cunoscut dreptatea lui Dumnezeu, că adică cei ce fac unele ca acestea sunt vrednici de moarte, nu numai că le fac, dar le și încuviințează celor ce le fac.

Romani 2

¹ Pentru aceea, o, omule, oricine-ai fi tu, cel care judeci, ești fără cuvânt de apărare: fiindcă în ceea

ce pe altul îl judeci, pe tine însuși te osândești, căci aceleași lucruri le faci și tu, cel care judeci.

² Și noi știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr față de cei care fac unele ca acestea.

³ Și tu, omule, cel care-i judeci pe cei ce fac unele ca acestea, dar le faci și tu, crezi oare că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

⁴ Sau disprețuiești tu bogăția bunătații Lui și a îngăduinței și a îndelungii Lui răbdări?; nu știi tu că bunătatea lui Dumnezeu te duce la pocăință?¹

⁵ Dar după împietrirea ta și după inima ta nepocăită îți aduni mânie în ziua mâniei și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

⁶ Care-i va da fiecăruia după faptele lui:

⁷ viața veșnică celor ce prin stăruință'n faptă bună caută mărire, cinste și nestricăciune,

⁸ dar urgie și mânie iubitorilor de

¹ Bunătatea lui Dumnezeu nu e o „slăbiciune” divină, ci șansa oferită omului de a se îndrepta.

ceartă, care nu se supun adevărului, ci nedreptății i se supun:

9 necaz și strâmtorare peste tot sufletul omului care face răul, al iudeului mai întâi, și al elinului;

Matei 5

27 Ați auzit că s'a spus celor de demult: **Să nu te desfrânezi;**

28 Eu însă vă spun că oricine se uită la o femeie spre a o pofti s'a și desfrânat cu ea în inima lui.

29 Iar dacă ochiul tău cel drept îți devine piatră de poticnire², scoate-l și aruncă-l de la tine, că mai bine îți este să piară unul din mădularele tale, iar nu tot trupul să-ți fie aruncat în gheenă.

30 Și dacă mâna ta cea dreaptă îți devine piatră de poticnire, taie-o și arunc-o de la tine, că mai bine îți este să piară unul din mădularele tale, iar nu tot trupul să-ți fie aruncat în gheenă.

31 S'a mai spus: **Cel ce-și va lăsa femeia, să-i dea carte de despărțire**³.

32 Eu însă vă spun că oricine-și va lăsa femeia, în afara pricinii de desfrânare, o face să săvârșească adulter; iar cel ce o va lua pe cea

lăsată, adulter săvârșește.⁴

Tâlcuire

„Oricine privește la o femeie, poftind-o, a și săvârșit adulter cu ea în inima lui.” Dar cum poți, trăind în societate, să nu privești la femei? Vedeți

că nu cel ce privește pur și simplu la o femeie săvârșește adulter, ci acela care privește cu poftă. De privit, privește, dar inima să ți-o ții în frâu. Privește precum copiii, care se uită la femei cu ochi curați, fără nici un fel de gânduri necuviincioase. Femeile trebuie iubite, fiindcă porunca ce privește iubirea de aproapele le cuprinde și pe ele, dar cu iubire curată, ce are în vedere nimic altceva decât sufletul și duhovnicescul... În creștinism, dat fiind că Dumnezeu nu face deosebire între femei și bărbat, această deosebire nu trebuie să fie nici în legăturile dintre creștini. „Din cale afară de greu”, vei zice. Da, fără luptă nu se poate: dar lupta presupune neplecarea duhului în fața păcatului, iar la Milostivul

² Te îndeamnă sau te predispune la păcat.

³ Act de divorț.

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Dumnezeu această nesupunere se
socoate drept curăție.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an.*